

Tuần Báo Vô Vi

31 tháng 3 năm 2013

Số 127

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Tâm Sự với Đức Thầy
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hàng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Người tu còn sân si nóng giận tại sao?
- 2) Phật là gì?
- 3) Người tham gia làm việc đạo thì phải làm sao?
- 4) Tinh thần phục vụ có cần thiết không?
- 5) Làm sao biết được nội khoa tâm lý?
- 6) Người tu không tin sự thật thì phải làm sao?
- 7) Người tu cần chia rẽ hay không?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 30 tháng 5 năm 1995 1) Hỏi : Người tu còn sân si nóng giận tại sao ? Đáp : Thừa người tu thiền còn nóng giận sân si là tại người thực hành pháp môn không đúng, chưa tận dụng pháp luân thường chuyển, huệ tâm chưa khai vẫn còn tự ái và sân si. Người tu thiền cấm hung hăng hay đánh đập người khác, nếu không chịu sửa điều này thì nạn tai sẽ xảy ra triền miên ở tương lai, càng ngày càng khổ thêm. Kệ: Thực hành khai triển thức đêm đêm Giải bỏ trần tâm tự sửa mình Cảnh tâm không còn ôm bắt giữ Bình tâm nhịn nhục trí càng minh.	Ngày 31 tháng 5 năm 1995 2) Hỏi : Phật là gì ? Đáp : Thừa Phật là con người am tường sự đau khổ của người khác cũng như sự đau khổ của chính mình, thức tâm tự giải nghiệp, phần hồn nhẹ như gió, không dính liú chuyện trần trước từ thể xác cho đến việc đời, tức là không còn hộ phò chuyện thế gian ô trược nữa, thoát vòng lao lý, sống nhàn hạ hưởng về tâm linh, quán thông chuyện đời, thanh tịnh không còn khổ nữa, triền miên tham thiền nhập định, gieo gương lành cho những người kế tiếp, ở đời rất hiếm, cho nên thiên hạ tạc tượng để thờ, ý lại nơi tượng gỗ, thay vì thực hành như Phật đã và đang làm. Kệ: Ngu si nuôi dưỡng cạnh tranh động Tạo miếu đền thờ vẫn trống không Gieo họa cho người mà chẳng biết Không hành không đạt vẫn chờ mong.
Ngày 1 tháng 6 năm 1995 3) Hỏi : Người tham gia làm việc đạo thì phải làm sao? Đáp : Thừa người tham gia làm việc đạo, thì phải nêu cao tinh thần phục vụ, hướng tâm về Thượng Đế mà phục vụ quần sanh thì mới có cơ hội khai tâm sửa tánh, sống trong tự nhiên và hồn nhiên, thì mới gọi là Đạo, cuối cùng của Vô Vi, sẽ không có gì đáng lo và đáng trách cả, thấy làm nhiều như không có làm, tâm lúc nào cũng thanh tịnh hướng về không trong thực hành, tai nghe bỏ đó không nghe, không còn chấp trước là người chơn tu. Việc làm của óc người đều hạn hẹp, sự vui hòa khiêm nhường là rất cần thiết, nhịn nhục thì phần hồn mới được thăng hoa, ngược lại thì chỉ bị kẹt trong cá tánh bức bối mà thôi, dấy động thần kinh tương lai sẽ xảy ra bệnh nan y tự hủy thân mình, tạo tập quán xấu, mang tội tối tăm khi lìa xác. Kệ: Sống còn phải hiểu đường tu tiến Khai triển tâm linh giải nổi phiền Tự giác minh tâm khai huệ trí Bình tâm học hỏi giới thanh huyền.	Ngày 2 tháng 6 năm 1995 4) Hỏi : Tinh thần phục vụ có cần thiết không ? Đáp : Thừa tinh thần phục vụ rất cần thiết cho người tu thiền Vô Vi, càng phục vụ thì sẽ thấy được sức mạnh từ bi của hành giả càng ngày càng sáng suốt và thanh tịnh hơn, tin Thượng Đế lại càng vững mạnh hơn, sẽ không còn lo sợ sống chết hay là mất hay còn nữa, trí sẽ sáng, tâm sẽ minh, sự thiển lành của Thượng Đế chỉ ban chiếu cho loài người tự thức tâm, biết được nguyên lý này thì sẽ không còn bờ ngõ trên đường tu liên hệ với chánh giác Vô Vi. Kệ: Thực hành phục vụ chẳng ngại ngại Luyện đạo không ngừng cảm dự thì Trời Đất hình thành thân tại thể Nhớ Trời quy hội tự mình đi.

Ngày 3 tháng 6 năm 1995

5) Hỏi : Làm sao biết được nội khoa tâm lý ?

Đáp : Thừa nội khoa tâm lý là sự chân động thanh nhẹ trong tâm thức, rất dễ hiểu, đối với người đời khi được lại vui, khi mất lại buồn, tức là nội khoa tâm lý rối loạn bất thường, tự cho là khổ, quên đi sự liên hệ mật thiết giữa Trời và Đất, tâm trí không tròn thì lúc nào cũng khổ và không vui. Cho nên người tu thiền lập lại trật tự liên hệ với chiều sâu của sự thanh tịnh trong nội tâm, khôi phục nội khoa tâm lý, thì sẽ không còn sự vui buồn nữa, lúc nào cũng thanh tịnh cả, nhìn mặt em bé sơ sinh lúc nào cũng dễ thương, tràn đầy sự quân bình và thanh nhẹ.

Kệ:

Tâm tư thanh nhẹ trí không mê
Vui vẻ bên ngoài chẳng chán chê
Nhân quả tràn đầy trong một kiếp
Tu hành giải bỏ rõ muôn bề.

Ngày 4 tháng 6 năm 1995

6) Hỏi : Người tu không tin sự thật thì phải làm sao?

Đáp : Người tu thiền không tin sự thật, tức là luật nhân quả, thì sẽ bị dậm chân tại chỗ, phần hồn sẽ không được sáng suốt, rất khó dứt khoát.

Kệ:

Tin Phật tin Trời mới tiến nhanh
Thức tâm tự giác tâm tâm hành
Thanh bình tự thức duyên Trời Phật
Giải khổ bình tâm tiến tiến nhanh.

Ngày 5 tháng 6 năm 1995

7) Hỏi : Người tu cần chia rẽ hay không ?

Đáp : Thừa người tu không cần chia rẽ, chỉ thành tâm hướng thượng giải quyết chung.

Kệ:

Hướng thượng tâm trí chuyển tiến lòng
Thanh thanh diệu diệu trí bao dung
Tình Trời cao đẹp duyên quy thức
Khai thông trí tuệ sống ung dung.

DỪNG MÃNH THÀNH TÂM

Trí tâm khai triển thấu triệt việc nhỏ cho đến việc lớn. Hồn tự cảm thức trần gian là một cái còng. Dừng mãnh hành pháp, thành tâm vững vàng trong trần mạt, hướng về thanh tịnh chỉ có tiền không có lùi qua bất cứ trở ngại nào từ đời lẫn đạo đều tự vượt qua trong sự nhịn nhục. Tâm không, phát triển đến vô cùng, nhiên hậu mới rõ được sự chấp mê là trì trệ. Càng hành pháp tu tâm thì pháp lực càng ngày càng mạnh. Tự động dập tắt mọi sự sân si bất chánh. Khai triển khối óc, đem lại ánh sáng của nội tâm, thức giác muôn chiều. Khi bị động, hào quang không sáng tỏ, bất bình đủ chuyện, tạo sự chấp mê, khó về với chơn thức vì chuyện người tạo khổ cho tâm thân. Bất trung bất tín, bản thân khó tiến, trực giác lu mờ, đức tin không vững, bị ma quỷ tấn công với lý đạo không sao tiến bước. Thiếu trí khó dẫn thân thực hành trên mọi lãnh vực cần thiết, đau buồn và trì trệ, giam hồn giam vía vào cõi vô minh mất trí. Lệ thuộc vào thiêng liêng tạo động, dậm chân tại chỗ. Cầu nguyện lung tung, thánh thần không chứng giám, hướng về đầu tranh bùa phép, giới hạn mức tiến của tâm linh, hành trình không thoát. Nếu dừng mãnh thành tâm trong thanh tịnh thì nạn tai sẽ không còn với hành giả chơn tu. Thiên Địa Nhơn kết hợp trong sự sáng suốt của hành giả đã đạt thành. Quy nguyên giềng mối an vui của Trời Đất. Chẳng còn sanh khắc và trì trệ nữa thì mới tự diệt lòng tham của chính mình. Thanh tịnh nhìn đời mà tiến, cảm thông nguyên lý thanh cao của Trời Đất mà tiến thân. An cần xây dựng trong mọi khía cạnh tâm giao mà phát triển, hành pháp rất ráo, tự động dẹp bỏ mọi sự tranh chấp vô lý. Tự thực hành phát triển tâm linh, vui hòa với các giới, thanh hòa thanh, trước giải trước, nhiệm vụ rõ ràng. Sự thanh tịnh và sáng suốt phục vụ cơ đồ của Thượng Đế. Tận độ quần sanh, an vui bình đẳng, dẫn tiến muôn hình vạn trạng thăng hoa, tự lui về với thực chất. Vị trí phân minh, nhân nào quả nấy không sai chạy. Càng quý thương tinh thần phục vụ của Trời Đất lại

càng giải được nhiều điều uẩn trắc trong nội tâm. Thương thật là thương! Minh thật là minh!

DỨT KHOÁT CHỦ KIẾN

Người tu Vô Vi cần dứt khoát chủ kiến thì mới tránh được sự mê lầm, thì hồn mới được thanh nhẹ, tự hiểu chiều sâu của đạo mầu. Tâm không không dấy bận và ô nhiễm bởi chấn động của ngoại cảnh. Dứt khoát và thanh tịnh trên hết, chẳng còn nuôi dưỡng sự luyến tiếc trần trước. Hướng thanh tự đạt chiều sâu của tâm đạo, không khác gì người từ dưới chân núi bỏ công đi lên đỉnh núi, không khí hoàn toàn đổi mới, nhẹ gánh khi đã đến rồi, thành thoi vô sự. Quý không và không muốn ôm nghiệp, giá trị vô cùng của Trời Đất lúc nào cũng nung nấu trong thâm tâm. Bằng lòng thực hành trong thanh tịnh để tiến hóa thay vì ôm chấp để tạo khổ cho tâm lẫn thân. Dứt khoát thú tánh hành đại đạo, giải tiến trong Đại La của càn khôn vũ trụ. Tự khai triển hội nhập với nguyên khí diệu thanh của Trời Phật. Tâm không động từ từ phát hiện duyên lành tận độ sẽ diu tiến tâm linh đến cõi vô cùng xán lạn, tràn đầy yêu thương và xây dựng. Tâm lãnh và thanh tịnh là quý giá nhất của quần sanh hiện tại. Biết thương quý mình thì phải biết thương quý người. Thành quả tốt đẹp không ngờ được do Trời Đất đã chuyển thành sự thật; nhìn được, hiểu được và thấu triệt được là điều lành của nhơn loại ở tương lai. Đêm đêm lo tu, ăn năn sám hối thì tương lai phần hồn sẽ được tốt đẹp, sẽ có đất dừng chân khi diễn tâm phát triển đồng đều và thanh tịnh. Sự huyền diệu của Trời Phật hằng cứu giúp quần sanh. Đối với người dày công hành triển thì sẽ hiểu rõ điều này. Ngược lại, người biết phê phán mà không hành thì suốt kiếp sẽ bị bơ vơ. Nguyên khí của Trời Đất nuôi dưỡng phần hồn, mà nhiều người trí óc nông cạn, bất chấp quy luật của Trời Đất, tự tạo khổ cho chính phần hồn của họ. Họ đọc cho nhiều sách nhưng không biết cách áp dụng, còn tệ hơn người không đọc mà chịu thực hành, khai triển thực chất của tâm linh là ánh sáng và thanh tịnh.

(còn tiếp)

(Nguyên Lý Tận Độ -- 1997)

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

Danh Sách Bạn Đạo Phát Tâm Ấn Tổng Kinh Sách, Đặc San, Video Đại Hội

1. TV-Hội Tụ Tâm Linh Cùng Tiến Tới (Đặc San)	Montreal	\$200	CAD
2. TV-Hội Tụ Tâm Linh Cùng Tiến Tới (DVD-Đại Hội)	Montreal	\$300	CAD
3. Ấn Danh	Oregon	\$200	USD
4. Ấn Danh	Minnesota	\$550	USD

Mọi phát tâm đóng góp liên hệ đến việc ấn tổng xin vui lòng liên lạc về email :
kinhsachvovi@gmail.com

Phát Tâm Ấn Tổng Xin Điền:

- Tên Họ :
- Địa chỉ :
- Email :
- Điện thoại :
- Phát tâm số tiền :USD, CAD, EUR, AUD
- Check money order xin đề: **VoVi Friendship Association of New York**

Và gửi về địa chỉ:

**VoVi New York
118 Pheasant Cir
Brentwood, NY 11717**

Kính Thư,
Ban Kinh Sách

Thông Báo Chương Trình “Mỗi Tấm Hình Là Một Câu Chuyện”

Nhằm để lưu giữ và quảng bá tất cả những hình ảnh đẹp cùng với những mẩu chuyện liên hệ thiêng liêng mật thiết giữa Đức Thầy và bạn đạo, Ban Sưu Tập xin hân hạnh giới thiệu đến tất cả bạn đạo, chương trình **Mỗi Tấm Hình Là một Câu Chuyện** được ra đời với mục đích gom góp và bảo tồn tất cả những hình ảnh kỷ niệm vui buồn khó quên trong mỗi bạn đạo Vô Vi đối với Đức Thầy, đối với Đạo Pháp.

Chúng tôi Ban Sưu Tập thành tâm kêu gọi toàn thể bạn đạo Vô Vi ở khắp mọi nơi hãy cùng nhau kêu gọi, tiếp tay lưu giữ lại toàn bộ sưu tập hình ảnh của Đức Thầy, bởi vì **Mỗi Tấm Hình Là Một Câu Chuyện** là một chứng nhân lịch sử của Vô Vi trong suốt hơn 50 năm hoằng pháp độ sinh của **Đức Thầy** kính yêu **Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên**.

Bộ hình ảnh sưu tập này không chỉ để lưu lại cho hậu thế, mà còn chứa đựng một kho tàng lịch sử giá trị quý hiếm của Vô Vi - một tấm hình lòng ngàn văn tự - nơi mà bạn đạo có thể tìm lại những câu chuyện tình nghĩa giữa Thầy và Trò, giữa bạn đạo và bạn đạo, nơi mà tất cả những khoảnh khắc thời gian tuyệt vời đã qua, nay hiện ra trong trí ức.

Để cho chương trình lưu giữ được thiết lập một cách chính xác và trật tự, xin quý bạn đạo vui lòng gửi hình ảnh theo hình thức nội quy dưới đây:

Hình ảnh bài viết Email gửi về: voviphatphap@gmail.com

1. Tất cả những tấm ảnh riêng của Đức Thầy, ảnh được chụp với Đức Thầy.
2. Hình ảnh gửi về cần nằm dưới dạng digital.
3. Những tấm hình chụp ngày xưa có thể scan ở độ cao. *Xin theo sự chỉ dẫn dưới đây.
4. Hình ảnh có xuất xứ: địa điểm, thời gian ngày, tháng, năm và trong trường hợp nào ? Thí dụ: Sinh Nhật, Tiệc Chung Vui, Khóa Học, Đại Hội...v.v.v.
5. Nếu có kỷ niệm khó quên - kèm theo một bài viết kể về kỷ niệm của tấm hình đã chụp.
6. Tất mọi thắc mắc liên hệ đến chương trình “**Một Tấm Hình Là Một Câu Chuyện**” xin vui lòng email về voviphatphap@gmail.com.

Ngoài việc lưu giữ toàn bộ ảnh sưu tập kỷ niệm này trên website www.voviphatphap.org, chúng tôi sẽ tuần tự tuyển chọn những tấm ảnh được kèm theo những câu chuyện tình Thầy khó quên này đăng trên Tuần Báo Vô Vi và Đặc San Vô Vi như là một món quà tinh thần đến với bạn đạo Vô Vi ở khắp Năm Châu.

Chúng con kính xin Đức Thầy quang chiếu và hỗ trợ để có thể hoàn thành chương trình “**Mỗi Tấm Hình Là Một Câu Chuyện**”. Thành thật cảm ơn sự lưu ý của bạn đạo, ước mong tất cả những hình ảnh kỷ niệm lịch sử quý yêu này sẽ đồng quy về một mối để tất cả bạn đạo xa gần, mới, cũ có thể tường lãm một cách trọn vẹn tất cả những quá trình lịch sử của Vô Vi.

Kính Thờ,
Ban Sưu Tập

Scan hình, phim hoặc slide

Các hình, phim hoặc slide thì nên scan ở 300 dpi vì nếu con số này nhỏ hơn thì khi in trên sách báo sẽ không được rõ nét. Nếu các bạn có các máy scan gắn vào computer thì cũng nên scan hình ở 300 dpi.

Các bạn có thể tìm các loại máy scanner tùy theo ý thích trên internet. Sau đây là vài máy dùng để scan cho các bạn không dùng computer:

1. Máy scan phim hay slide thành dạng digital.
2. Máy scan hình thành dạng digital.

Máy scan phim hay slide thành dạng digital

Bạn nào là hội viên của Costco thì máy Wolverine 20 Megapixel Film-to-Digital Converter sẽ bán với giá **\$79.99 trong khoảng thời gian khuyến mãi từ 29/03/2013 đến 21/04/2013**

<http://www.costco.com/Wolverine-20-Megapixel-Film-to-Digital-Image-Converter-for-Slides-and-Negatives.product.100006124.html>

Wolverine 20 Megapixel Film-to-Digital Image Converter for Slides and Negatives
Item # 692852

So simple to use, it only requires a push of a button. No computer or software is needed. Use it right out of the box to convert all your 35mm film by plugging it into an AC outlet or any USB port. All images are saved into its internal memory or optional SD/SDHC memory card. Easily connects to any computer PC or MAC, to offload images or view on TV.

FEATURES

- Convert 35mm NEGATIVES and SLIDES, to a 20 Mega Pixel (5472 x 3648) Digital (JPEG) image with just a push of a button
- Unique stand-alone operation, no computer or software required to operate
- Extremely Fast, takes less than 3 seconds to convert an image
- Saves images to internal memory or optional SD/SDHC memory card
- Image brightness adjustment
- Video-Out to TV connection (cable not included)
- 2.4" color LCD screen
- Compact design
- Mac and PC compatible

Máy scan hình thành dạng digital

iConvert® Photo Scanner

Converts photos to digital files in seconds—no computer needed!

<http://www.brookstone.com/iconvert-photo-scanner>

Hiện thời thì công ti đang chờ hàng về (out of stock).

- Scans any photos up to 8 ½" x 11" in 300 dpi resolution
- Scans in grayscale or full color
- Digital image is stored onto a memory card (not included) in JPEG format
- Easily transfer your digital photos to frames, phones or computer
- Built-in 2.4" color LCD screen
- AC adapter, calibration paper, protective sleeve, cleaning paper, mini USB cable and cleaning stick included
- Compatible with the Windows® XP/Vista/7 and Mac® OS X (10.4/10.5/10.6) operating systems
- SD (SDHC)/MMC-card compatible
- Measures 11.1"l x 2.9"w x 1.4"h

Vấn Đạo trong tuần lễ: 9 - 7 -1995

Geneva, Switzerland - chị NTYM:

Hỏi: Ngày 10.05.95 Thầy có viết "căn cứ theo luật nhân quả" có nghĩa là mình đã gây nên lỗi lầm, hay làm điều gì sai trái, nên phải chịu gặt quả này. Nếu tu thì tương lai sẽ hội tụ tốt đẹp? Tương lai là kiếp này hay kiếp khác? Xin Thầy giảng thêm.

Đáp: Trồng cây thì phải có giống tốt, tức là nhân. Nhân tốt là quả tốt. Kiếp này làm điều thiện. Kiếp sau sẽ được thành tựu tốt. Làm thiện mà không cần biết thiện, tính toán so đo thì kết quả phần hồn sẽ được xinh tươi. Tu hành dứt khoát, thành tâm hướng thiện giúp đời tức là cứu mình, thì tương lai ở bất cứ nơi nào cũng không ngộ nạn tai.

Hỏi: Ngày 13.05.95 Thầy viết "phục vụ không tính toán hơn thua nữa" là sao? Nuôi dưỡng ý chí tham thiền nhiều có phải là học hạnh phục vụ và có đủ để báo hiếu không?

Đáp: Nếu nuôi dưỡng tu hành liên tục, không so đo ngày tháng - cứ việc tu liên tục, tức là người tròn đầy hiếu thảo, sửa mình tiến hóa, Phật chứng tâm.

Hỏi: Biết ghen là khổ, mà tại sao cứ ghen? Làm sao dứt khoát để tu giải thoát? Và làm sao sống thủ phận để có thể làm một người mẹ hiền và một người vợ chung thủy?

Đáp: Không biết mình thì rất dễ ghen. Nếu biết mình mà tự tu, tận dụng khả năng vô cùng để khai thác khả năng thì tâm từ bi sẽ được phát triển, quy về tự nhiên và hồn nhiên thì rất dễ tha thứ và thương yêu.

Bankstown, Australia - Bác HTT:

Hỏi: Kính thưa Thầy, con có cho một người bạn mượn băng của Thầy nghe tham khảo để khuyến khích họ Thiền. Họ rất thích nghe băng Thầy nhưng khi họ nghe băng niệm Phật vào ban đêm thì họ cảm thấy sợ. Kính xin Thầy minh giải.

Đáp: Chứng minh thần kinh của họ yếu. Họ cần thực hành niệm Nam Mô A Di Đà Phật để khôi

phục sức mạnh thanh tịnh của chính họ, thì sẽ không còn sợ sệt gì hết.

Montreal, Canada - chị MK

Hỏi: Thưa Thầy, thiếu hành, hướng ngoại nói nhiều thì sinh ra thắc mắc. Vậy khuyến khích bạn đạo đặt câu hỏi cho bé Tâm trả lời không phải gián tiếp đồng ý cho bạn đạo KHÔNG cố gắng hành nhiều, hướng nội và thanh tịnh hay sao?

Đáp: Bàn bạc về triết lý tức là hướng nội, dễ tu hơn và dễ thiền hơn. Còn bàn bạc về chuyện đời, bắt buộc hướng ngoại và tạo động thì thiền không lâu.

Montreal, Canada - chị NTT

Hỏi: Thưa Thầy, xin Thầy giải thích cho con trạng thái của con như sau:

Mỗi khi ngồi quán xét lại mình về Đời lẫn Đạo con nhận thấy thời gian trải qua thay vì con càng tu càng tiến bộ trong đường Đạo và càng gọn gàng trong cuộc Đời nhưng con thấy càng tu lâu con càng ngu trong mọi lãnh vực - Đời không làm được gì, Đạo lại càng không tu gì cả, chắc con thoái hóa rồi chăng? Thần kinh khối óc con tối tăm rồi sao? Như vậy con càng tu càng thất bại và càng ngu. Ngu Đời và Ngu Đạo!

Đáp: Tu mà thực hành đứng đắn. Nếu niệm Phật đứng đắn thì không có chuyện này. Vì tham nên thấy mình ngu, tu không dứt khoát, nói một đường làm một ngã, rồi trí ngu dần. Niệm Phật đều đặn, thầm kín trong thanh tịnh và làm pháp luân thường chuyển đều đặn thì sẽ khôi phục linh khí rõ rệt, vượt khỏi tầng số chấp mê và thấy ổn định. Nhìn đi, chấp nhận để học sự ngu sáng suốt của chư Phật, tức là trí sáng tâm minh và ít nói.

San Jose, USA - Bạn Đạo San Jose

Hỏi: Thưa Thầy, hôm 23 tháng 5 1995 Thầy có giảng về Nhơn Sinh Quang, như vậy Nhơn sinh QUAN khác như thế nào, xin Thầy giảng cho chúng con rõ, bởi vì lúc đầu chúng con nghĩ là QUANG do đánh máy bị sai lỗi chính tả, nhưng khi nghe lời giải đáp chúng con nhận thấy là Thầy đang giảng

về Nhơn Sinh QUANG chứ không phải Nhơn Sinh QUAN.

Đáp: Nhơn sinh quang là vũ trụ quang đang xây dựng cho loài người tiến hóa. Nhơn sinh quan là tự mình thấy mình nhiều hơn để lo tu tiến.

Santa Anna, USA - NHP, Lá thư Vô Vi

Hỏi: Thưa Thầy, ngày 08.05.95 Thầy viết Mục Bé Tám chỉ có câu hỏi mà không có câu trả lời, con nghĩ Thầy Hỏi và Đáp trong cùng một câu, thưa có phải không?

Đáp: Hỏi: Mọi người ở thế gian này đều có cơ hội học thương và hiểu ghét để tự thức tâm?

Đáp: Người tu thiền lại biết thương mình nhiều hơn.....

Geneva, Switzerland - chị LAT

Hỏi: Thưa Thầy, tại sao đi làm việc 12 tiếng đồng hồ liên tục được, mà thiền nhiều hơn 2 tiếng thì không tập trung nổi?

Đáp: Làm việc có sự bắt buộc phải có mặt trong vị trí làm việc của công ty, vì tiền và địa vị phải nhận thù lao. Còn thiền là bằng lòng tự khai thác chính mình, khó hơn việc làm đôi chác tiền bạc. Cần phải gây một tập quán tốt. Mỗi tuần chỉ cố gắng tăng thêm một phút. Lâu ngày sẽ gây được một tập quán tốt. Tương lai sẽ ngồi được lâu và dễ tập trung.

T/V Quy Thức, France - anh DS

Hỏi: Thưa Thầy, làm sao phân biệt giữa Kệ và Thơ.

Đáp: Thơ là phải suy nghĩ, ngâm nga nhiều giờ mới thành thơ. Kệ là trật tự từ khối óc đã hình thành

sáng choang, và viết ra những câu ngắn gọn, diễn tả về triết lý, gọi là kệ, từ pháp Soi Hồn mà ra.

T/V Quy Thức, France - chị BG

Hỏi: Thưa Thầy, mục đích của báo LED Weekly là gửi đến bạn đạo những bài mới nhất của Mục Bé Tám. Tại sao đăng bài tháng 5 mà mình đang ở tháng 7 ?

Đáp: Báo LED Weekly là đăng những gì đã chọn lọc và trật tự. Muốn chọn lọc thì phải cần thì giờ. Đây là bài mới nhất mà từ hồi nào bạn chưa có, nay mới có.

T/V Quy Thức, France - chị FM

Hỏi: Thưa Thầy, tâm được tiến: làm sao biết đó là tâm tiến? Còn thân tiến là như thế nào?

Đáp: Muốn biết tâm được tiến, thì phải nhìn ngày chưa tu, thì mới rõ tâm đã và đang tiến. Không muốn làm bận lòng bất cứ ai, và sẵn sàng phục vụ tức là tâm tiến, vô quái ngại, dẫn thân học hỏi. Thân tiến là biết cách sống thanh nhẹ, không tham dục và ổn định.

Geneva, Switzerland - chị NTYM

Hỏi: Tại sao càng tu lại thấy không có tu? Càng ngày thấy càng ngu? Những cái ngu hiện tại là mới hay đã có sẵn từ lâu trong mình?

Đáp: Gây được một tập quán tốt. Đứng giờ là tu thiền, không có trở ngại và thắc mắc tức là tu mà không tu. Càng ngày thấy càng ngu là phước cho hành giả đã và đang dẹp bỏ tự ái và phục thiện, trở về với cái ngu căn bản của Trời Đất, để tu và thanh tịnh hơn.

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 1 tháng 2 năm 1975

Phật tâm ứng cảm muôn màu sắc
Khắc khổ vi tâm chuyển hóa hầu
Trực giải chơn tình minh điển pháp
Chuyển khai tâm đạo pháp quy mầu

Thế gian lăm trí lăm câu
Hỏi han đủ thứ đuôi đầu bất minh
Bận tâm cực trí cực hình
Hiện tình không biết hỏi mình ở đâu!
Lắm khi muốn rõ đuôi đầu
Không hành chẳng có nhiệm mầu giải tâm
Tâm lăm lí luận thì thâm
Thâm tâm động loạn càng lăm càng sai
Điển là hóa giải chơn đài
Lí là luận xét hóa sai hóa lăm
Thực hành tự tiến tự tầm
Còn hơn đồ kị chẳng tầm được ai
Bên trong tâm tối lập đài
Độc tài lỗ võ oán ai bây giờ
Tự khai minh cảm thiên cơ
Đến giờ chuyển hóa điển dơ chẳng còn
Chuyển thông nối lại vòng tròn
Chẳng còn thù nghịch nét son điểm hòa
Trí tâm hợp nhứt tiến xa
Tiến trong đà tiến vui hòa nơi nơi
Điển thanh chiếu hóa sáng ngời
Nơi nào cũng ngộ tình trời tình ta.

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Mười Một (tiếp theo)

ĐẠO CUNG NGỌC HƯ LẦN THỨ BA NGHE ĐỨC
NGUYÊN THỦY THIÊN TÔN THUYẾT PHÁP CÙNG
LẠY CHÀO ĐỨC HUYỀN HUYỀN THƯỢNG NHÂN

...

Chương 28: Tiền của là gốc của hoạn nạn (*tài vi hoạn bản*)

Tiền của là gốc của hoạn nạn, thân góp của cải tức là thân góp nghiệp, tiền của là gốc của ái dục (61), là đầu mối của muôn tội lỗi. Nhưng nếu biết dùng tiền của để bồi dưỡng thiện căn, mới có thể vào được cảnh giới đạo màu. Coi tiền của như sinh mạng thì mạng sống chẳng thể bảo vệ, vui vẻ làm việc phước đức bố thí, thân của cải lên được tới cõi trời, đạo lớn thành tựu.

Chương 29: Lời nói chí tình nhuần thấm (*chí ngôn phổ nhuận*)

Tất cả chúng sinh đều bị tình ái trói buộc, như đạp phải lửa bỏng khó bề tránh khỏi, từ tuổi già tới chết, chẳng thể tự thức giác, lời ta nói như sương ngọt nhuần thấm tất cả, khiến tâm hồn mọi người cảm thấy mát mẻ.

Chương 30: Chịu đựng (*nhẫn nhục*) (62)

Cái quý báu của sự nhẫn nhục là không tranh giành với người. Ma quỷ dầu có tới quấy phá nhưng nếu ta biết nhẫn nhục, ngồi yên sẽ thắng, không nên tranh giành với đám ma quỷ, kẻ tới xâm phạm ắt phải buông bỏ khí giới, vì hại người tức hại mình, kẻ nhẫn nhục được yên ổn, chỉ có ma quỷ thiệt hại chứ ta chẳng hề chi, do đó các bậc Tiên Thánh đều lấy sự nhẫn nhục làm đầu.

Chương 31: Tạo quả phúc (*tạo phúc điền*)

Một kiếp người ở thế gian qua mau, như tia chớp lóe, trẻ thơ hóa cụ già, giống như giấc mộng xuân vụt biến, dưng mãi ra đi, tự thương thân chẳng kịp, lúc sống ở đời không kính Phật, không đền ơn, không thương kẻ khó thử hỏi sau khi chết nương nhờ vào đâu? (63)

Chương 32: Ý niệm chân chính (*chính niệm*)

Tâm không vương tà niệm, một nghĩ thấu hư vô, trong cõi hư không có các bậc thánh hiền, cảm thông với muôn loài, phải chăm lo tu hạnh “vô thường” tức đức hạnh cao vời sẽ tự nhìn thấy được thượng đế, mãi mãi đi vào đạo lớn. (64)

Chương 33: Vượt cả “có” lẫn “không” (*xuất hữu vô*)

Chúng sinh mê muội, nhận lầm cái “có”, đạo ta vốn “không”, cũng có loại chúng sinh nhận lầm cái “không”, đạo ta lại vốn “không” cả cái “không”. Chẳng “có” chẳng “không”, là “có” là “không”, thấu được lẽ đó, vượt trên tất cả. (65)

Chương 34: Bố thí lời nói không tội lỗi (*thí ngôn vô tội*)

Có kẻ hỏi rằng: “Bố thí vật gì thì được công đức lớn nhất?”. Ta nói: “Bố thí lời nói, công đức lớn nhất”, vì lời nói không bao giờ hết, cho nên ẩn tống kinh sách quý báu như trời tưới mưa pháp ngọt ngào, muôn loài cùng hưởng, nảy nở tốt tươi. Sách Thiên

Đường Du Ký ghi lại tất cả thắng cảnh của các cõi trời, in một bản tặng cho người đời để họ nhìn thấy cảnh thiên đường, hiểu rõ thiên văn, khai mở muôn lượng đạo tâm, dẫn dắt cứu độ chúng sinh, công đức thắng tất cả mới có thể chứng đạo thành Tiên Thánh, vượt cả lục huyền thất tổ, chẳng còn chỉ ràng buộc ngăn trở.

Có kẻ hỏi: “Sống ở đời vật gì là quý?” Ta trả lời: “Không có tội với thân đó là quý nhất”. Châu báu ngọc ngà, vàng bạc đeo đầy mình là tù nhân mang gông cùm xiềng xích. Mắt phàm nhìn cho là đồ quý giá, mắt huệ nhìn chỉ thấy rườm rà, phải vất bỏ những vật thế tục đó đi, nhẹ nhàng không còn gì trói buộc ngăn trở mới có thể tới được cõi trời tự tại.

Chương 35: Quả báo do nhân duyên (*tùy duyên thụ báo*)

Có kẻ hỏi: “Làm cách nào để biết rõ được nhân duyên số mệnh?” Ta trả lời: “Nhìn nhân duyên hiện tại ắt biết rõ được nhân duyên số mệnh; nếu như tu nhân duyên đời nay ắt biết rõ được nhân duyên đời sau, may mắn không sai chệch, gieo nhân nào mọc quả ấy. Nếu hỏi nhân kiếp trước, kiếp này đang nhận đây; nếu hỏi quả kiếp sau, kiếp này đang trồng đây”. (66)

Chương 36: Sức lớn (*đại lực*)

Có kẻ hỏi: “Thế gian sức gì là lớn?” Ta trả lời: “Từ bi là sức lớn rộng nhất”. Tâm từ bi biến đổi tất cả, hạnh từ bi có thể chế phục tất cả. Không tranh giành với kẻ ác, không phản kháng cùng kẻ bạo ngược, vì mục đích nhắm tới là vô địch, do đó mà sức mạnh của nó lớn rộng vô cùng. Người đời nếu như gặp sự bất bình mà đều nảy sinh tâm từ bi, hầu hết tu hạnh từ bi hẳn là hạnh phúc tới liền, sung sướng ngập tràn. (67)

Chương 37: Hợp lẽ đạo (*khế đạo*)

Kẻ muốn tu đạo lớn, không còn tâm phải và quấy, không còn tương người với tương ta, thân chẳng nhiễm trước mới có thể hòa hợp cùng đạo vô vi. Chúng sinh mê muội nên bị đày đọa trong cõi sắc tướng nhân duyên, ai hiểu được sướng tức là khổ, hiểu được đạo vô vi liền. (68)

Chương 38: Lo buồn vui sướng do tâm (*tâm khởi ưu lạc*)

Người chớ chất chứa tâm tai họa vì tất cả sẽ tồn tại, chúng sinh chưa rõ, thần minh đã thấy rồi, nguy nan

do mình tự gây, oan uổng do mình tự chuốc, thiên đường và địa ngục tất cả đều do tâm tạo thành.

Chương 39: Đạo pháp

Đạo ta là đuốc lửa lớn xài hoài không hết, mặc sức mà dùng, có thể nấu chín mọi thứ. Pháp ta như nguồn suối tưới tắm mọi chốn khô cằn, nhuận thấm tất cả, những sự phiền não, trở ngại của người đời, đạo đều tẩy trừ sạch. (69)

Chương 40: Nhập diệu

Kẻ nhập môn pháp ta, học tới mức học chẳng cầu, hành tới mức hành chẳng mong, hoàn toàn đạt cái không muốn, đó gọi là vào cửa huyền diệu vậy, hoàn toàn trống rỗng không hề vướng mắc. Chúng sinh chấp trước, không thấu suốt trước sau, tạo nhiều cảnh giới là bởi nhận lầm muôn sắc tướng.

Chương 41: Từ bỏ vinh hoa (*khử hoa*)

Sự thanh tịnh là gốc của đạo; sự vinh hoa là tai họa của đạo. Người chớ ghét đậm bạc, vị đậm bạc là mùi vị của muôn mùi vị. Mê muội lưu luyến thể dục chẳng khác nào con thiêu thân lao mình vào lửa, không biết cái hại của nó khiến đi tới diệt vong.

Chương 42: Tốt xấu như nhau (*đồng hảo ố*)

Kẻ kỹ lưỡng không bày bả lừa dối mê hoặc chúng sinh; chớ nuôi dưỡng tâm ác độc, âm mưu đủ thứ; coi thân mình như thân người, xấu tốt vốn không khác nhau; kẻ thấu đạt được lẽ này hẳn là chứng ngộ được đạo vô thường.

Chương 43: Trước thành thực sau bố thí (*tiên thực hậu thi*)

Tiên thánh coi việc mưu cầu lợi ích là trên hết, cứu giúp chúng sinh không mỏi mệt, luôn luôn gieo nhân nên đạt quả. Nếu như có kẻ làm theo gương này ắt được quả phước không sai. Trước hết phải tu đức hạnh để cho đạo đức ngập đầy, nước pháp tràn nguồn cội, tự nhiên đem cho mãi mãi không bao giờ cạn, trước thành thực sau ban phát, suối tuôn chảy hoài không hết. (70)

LỜI ÔNG TÁM GIẢNG

(61) Có tiền là có ái dục.

(62) Chúng ta đã học bài nhấn nhọc.

(63) Chúng ta sống ở đời cứ dùng thể lực, kêu người ta cung phụng cho chúng ta và chúng ta

không biết đền đáp những cái ơn sâu thì lúc chết không có nơi nương tựa, không còn bạn bè nữa. Cho nên nhiều người ở thế gian làm được quan chức lớn chỉ lo những người khác cung phụng mà không biết lấy cái đồng tiền đó đi làm phước để hộ độ cho tất cả những người thiếu thốn thì rốt cuộc chúng ta phải tự cô lập chúng ta.

(64) *“Một ý nghĩ thấu hư vô”*. Ngày nay chúng ta phước đức biết niệm Phật ngay trung tâm bộ đầu, khi mà nghĩ tới bề trên là rút ngay bộ đầu, đi tới hư vô rồi. Cho nên đường đi rất đúng đắn và rất chơn thật nếu các bạn trường trai rồi lần lượt khai thông mở huệ trong ngũ tạng, cũng phải thời gian nào, các bạn tu rồi các bạn đi tới cái chỗ nhin ăn, ăn ít, không đòi hỏi nhiều, lúc đó ngũ tạng các bạn nó mới hội tụ thành cái huệ tâm, tự thức, thì lúc đó Minh Cảnh Đài mới bắt đầu mở. Khi mà Minh Cảnh Đài mở các bạn có việc gì xảy ra, chỉ cúi đầu dòm một chút, xuống dưới một chút, ngay chỗ ngực một chút là thấy rõ mọi sự việc, lợi hại thế nào, phân tách cho các bạn biết ngay. Việc làm có lợi thì chúng ta phải hi sinh để học và để làm. Cho nên các bạn làm Pháp Luân Thường Chuyển đây là tập tành ăn cơm của bề trên, rồi các bạn nhin thét rồi cơm bề trên cung ứng đầy đủ cho các bạn, lúc đó các bạn mới đi vô trong cái nội tâm, mở huệ, tiến tới cái huệ tâm khai sáng. Lúc đó Minh Cảnh Đài mở, vượt qua Quỷ Môn Quan, thì lúc nào thần hồn cũng thanh nhẹ không có bị động loạn nữa.

(65) Hỏi tại sao nói, người phạm nghe nó mâu thuẫn quá, *“Nhận làm cái đó, đạo ta vốn không”*, *“Cũng có loại chúng sinh nhận làm cái không, đạo ta lại vốn không cả cái không”*. *“Chẳng có, chẳng không, là có, là không”*, sao nói kì vậy? Nhưng mà kì thật vô hình vô tướng, chỉ có mấy chữ đó thôi. Hồn độn sơ khai vốn không, chân nhân vốn không, chúng ta từ đó xuống các bạn, các bạn vốn không. Cho nên ở đời này các bạn làm hung ác người ta bắt bỏ tù, lúc đó các bạn quỳ lạy dâng hết tội của cải: *“Không!”*, nhưng mà các bạn ra rồi các bạn cũng *“có”*, trong không mà có, rồi trong có mà không. Mà đi tới bề trên là chỉ có điển mới hòa tan với Thượng Đế. Thượng Đế là vô hình vô tướng, hư không đại định, thấy không có mặt nhưng mà có tiếng nói, có âm thanh có lời nhắn nhủ, diệu tướng ở trong đó, diệu tướng tùy thức của chúng sanh, thì cái này nhắc tới cái cõi *“có lẫn không”*, rồi nhắc cái cõi của Ngải ngự.

(66) Kiếp này chúng ta làm phước, chúng ta biết thương yêu ta, chúng ta biết xây dựng ta, chúng ta

biết cởi mở tâm thức của chúng ta thì kì sau chúng ta ở vị trí tốt hơn, cái đó là chắc chắn rồi, nhân nào quả ấy. Mà nhiều người làm phước thiện, phóng sanh, nhưng mà tại sao không được quả cao bằng những người tu Vô Vi và tự khai mở được tâm tạng của họ? Tại sao những người cũng là người ở thế gian mà tu hoài không có được lên bậc cao? Nhưng người tu Vô Vi họ ý thức được rồi, họ khai thông ngũ tạng họ, họ thấy những tội lỗi trong mình của họ quá nhiều, trần trược quá nhiều, họ khai tâm mở trí và họ tiến thẳng một đường đi và tự quyết định đi thay vì chờ thần thánh dẫn đi. Cho nên nhiều người tu phước cũng chờ thần thánh dẫn đi, không có tự đi. Ngày hôm nay các bạn niệm Phật là các bạn đã chọn đường tự đi và quyết liệt trong tâm hồn, nhất định là tôi phải tự do và không có nhờ đỡ nữa, Phật, Tiên, Thánh, Chúa cũng vậy. Ngải đã đi và đang chờ tôi, tôi phải tôi đi tôi mới ngộ được Ngải.

(67) Cho nên từ bi là sức mạnh, ngày hôm nay chúng ta đã từ bi, chúng ta tu, chúng ta không phải là chủ nhơn ông hưởng thanh khí của Trời Phật, nhưng mà chúng ta còn chia cho lục căn lục trần, chia cho mọi lỗ chơn lông, từ bi tới ngón chân cái chúng ta cũng phải giúp đỡ, tận độ, đem những cái gì thể thiên hành đạo, những cái gì Trời Phật đã ban cho chúng ta, chúng ta đem giúp nội tâm nội tạng của chúng ta, khai mở tất cả, tận độ chúng sanh thì mới là xây dựng được hạnh từ bi, còn người đời nói từ bi, biết gì là từ bi? Giúp đỡ người ta một đôi chút thôi, khả năng đó không có đáng kể, mà khả năng của các bạn đây, khai thông các bạn rồi ảnh hưởng chúng sanh và khi các bạn giúp chúng sanh không bao giờ chúng sanh thấy được mới là hạnh từ bi. Như luồng điện các bạn thanh nhẹ, hào quang các bạn được sáng rõ, đi đến đâu độ đến đó, thực hiện cứu khổ ban vui trong tâm lành thiện nghiệp và không có kể lể cho người đời biết, lúc đó các bạn mới thấy rằng từ bi là giá trị.

(68) Khi chúng ta thấy cái sướng mà ngược lại chúng ta thấy nó là khổ, chúng ta biết Vô Vi. Biết hai mặt mới là Vô Vi, Vô Vi không phải một mặt.

(69) Đạo Trời là lớn lao vô cùng, chúng ta muốn tu chúng ta phải xông pha và phải đi tới, đừng có sợ, đừng có sợ người cha kính yêu bỏ chúng ta, chúng ta cứ đi tới chúng ta mới gặp mặt, nếu chúng ta sợ sệt chúng ta không bao giờ tận hưởng. Cho nên khi mà bóng tối đi tới, ánh sáng chiếu là bóng tối phải tan, thì chúng ta là phạm trược, mà cố gắng tiến tới Thượng Đế thì hào quang đó sẽ chiếu phần ô trược của chúng ta và giải tỏa sự ô trược của chúng ta.

Chúng ta chỉ cố công xây dựng đức tin sẵn có của chính mình để tiến tới. Kẻ tin đạo Chúa tin Chúa cũng được cứu, đạo Phật tin Phật cũng được cứu, một lòng một dạ thì ý chí nó mới tiến tới vô cùng.

(70) Các bạn hành đạo rồi, mở huệ tâm, thuyết pháp thao thao bất tuyệt, không cần phải lục tự điển hay sách gì, cứ việc nói là tuôn tràn ra, đó là pháp thủy bề trên đã để sẵn cho chúng sanh, những chúng sanh chịu học chịu tiến.

Đáng lẽ tôi nói ra kết thúc những cái này, rất dễ, không khó khăn, mà tại sao tôi đọc cái này? Vì các bạn đều có cuốn sách, các bạn chưa mở huệ tâm, các bạn nên bỏ công ra đọc, càng đọc các bạn sẽ tiến tới siêu văn minh của Thượng Đế, bạn sẽ được nhẹ, vì tôi đọc đây để cho các bạn bắt chước và sẽ tìm hiểu rồi đó chúng ta truyền bá cho những người khác, trong chơn lí không nói bậy, không sai chạy một li những lời của Thiên Tôn.

(còn tiếp)

